

РЕШЕНИЕ

№ 313

гр. Пловдив, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силвия Ал. Цанкова

Членове: Екатерина Ст. Роглекова
Иван М. Минчев

при участието на секретаря **ВИОЛИНА ИВ. ШИВАЧЕВА**
в присъствието на прокурора **Галина Андр. Андреева-Минчева**
като разглежда докладваното от **Иван М. Минчев** Въззивно частно наказателно дело № 20225300601204 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С Протоколно определение № 342/09.06.2022 г., постановено в производство по реда на чл.306 ал.1 т.1 от НПК по ЧНД № 187/2022 г. по описа на Районен съд Карлово, II н. с., са групирани на основание чл.25 ал.1 вр. чл.23 ал.1 от НК наложените на осъдения С. Й. Г. наказания по НОХД № 539/2021 г. и по НОХД № 110/2022 г. – и двете по описа на Районен съд Карлово, като е било наложено едно общо най-тежко наказание измежду тях лишаване от свобода в размер на една година и два месеца, което на основание чл.57 ал.1 т.2 б.“Б“ от ЗИНЗС е определено да се изтърпи при първоначален строг режим. С Протоколното определение на основание чл.25 ал.2 от НК е приспаднато от така наложеното му едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца времето, през което осъденият С. Й. Г. е изтърпявал наказание лишаване от свобода по НОХД № 539/2021 г. и по НОХД № 110/2022 г. – и двете по описа на Районен

съд Карлово, считано от 08.11.2021 г. до влизане на Определението в законна сила. На основание чл.25 ал.1 вр. чл.23 ал.3 от НК към наложеното на осъдения Г. едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца е било присъединено наказанието глоба в размер на 10000 /десет хиляди/ лв., наложено му по НОХД № 539/2021 г. по описа на РС Карлово.

Недоволен от така постановения първоинстанционен съдебен акт е останал осъдения С. Й. Г., който чрез своя служебен защитник адв. Л. Н. от АК Пловдив е депозирал въззивна частна жалба, с която се твърди неправилност и незаконосъобразност на Определението само в частта, с която е приспаднато на основание чл.25 ал.2 от НК от определеното и наложено на Г. едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода времето, през което е изтърпявал наказание лишаване от свобода и е бил задържан под стража по делата, включени в кумулативната група. Иска се изменяване на Определението в тази му част като от размера на определеното едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца се приспадне, но поотделно срока на задържане с мярка за неотклонение „задържане под стража“ по НОХД № 110/2022 г., считано от 08.11.2011 г., и изтърпяното наказание от 22.03.2022 г. до влизане в сила на обжалваното определение, както и изтърпяното наказание лишаване от свобода по НОХД № 539/2021 г., считано от 11.01.2022 г. пак до влизане в сила на Определението.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура Пловдив счита жалбата за неоснователна, а обжалвания първоинстанционен акт като постановен при правилно приложение на закона. Заявява се невъзможност един и същ период от време да бъде приспаднат два пъти.

Служебният защитник на осъдения С. Г. адв. Л. Н. поддържа подадената жалба и иска от въззивния съд да я уважи по изложените в същата съображения. Иска се приспадане на времето и по двете дела, по които е било извършено групиране на наложените наказания лишаване от свобода, по които дела осъдения е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража“ по едното, а по другото търпящ наказание лишаване от свобода.

Осъденият С. Й. Г. се явява в съдебното заседание, воден от Затвора Пазарджик. Също поддържа жалбата против атакувания съдебен акт.

Окръжен съд Пловдив като въззивна инстанция в настоящото производство, ведейки се от доказателствата по делото – анализирани поотделно и в тяхната съвкупност, и вземайки предвид и становищата на страните при проверката на законосъобразността и правилността на протестираното определение, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законния срок по чл.319 от НПК – петнадесетдневен от обявяване на определението, и от лице страна по делото съобразно чл.318 от НПК – осъдено лице, поради което се явява ДОПУСТИМА. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При постановяване на съдебния си акт от 09.06.2022 г. в производството по реда на чл.306 ал.1 т.1 от НПК по ЧНД № 187/2022 г. по описа на Районен съд Карлово, II н. с., първоинстанционният съд е взел предвид следните петнадесет осъждания спрямо лицето С. Й. Г.:

1. С присъда по НОХД № 84/1999 г. по описа на РС Карлово, влязла в сила на 29.06.1999 г., Г. е бил признат за виновен за извършено на 04.06.1999 г. престъпление по чл.195 ал.1 т.3 пр.1, т.4 пр.2 вр. чл.194 ал.1 от НК и му е било наложено наказание лишаване от свобода в размер на шест месеца при първоначален лек режим на изтърпяване; **2.** с присъда по НОХД № 189/1999 г. по описа на РС Карлово, влязла в сила на 17.12.1999 г., същото лице е било признато за виновно за извършени в периода 27.05.1999 г. – месец юни 1999 г. общо четири престъпления по чл.195 ал.1 т.3 вр. чл.194 ал.1, две от които и вр. чл.18, от НК, и му е било наложено едно общо най-тежко и увеличено наказание лишаване от свобода в размер на една година и три месеца при първоначален общ режим на изтърпяване; **3.** с присъда по НОХД № 145/1999 г. по описа на РС Карлово, влязла в сила на 12.04.2000 г., Г. е бил признат за виновен за извършено на 18.04.1999 г. престъпление по чл.194 ал.1 от НК и му е било наложено наказание лишаване от свобода в размер на шест месеца при първоначален общ режим на изтърпяване; **4.** с присъда по НОХД № 209/2001 г. по описа на РС Карлово, влязла в сила на 27.08.2001 г., лицето е било признато за виновно за извършено на 29.03.2001 г. престъпление по чл.196 ал.1 т.2 вр. чл.195 ал.1 т.3 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б от НК и му е било наложено наказание лишаване от свобода в размер на три години при първоначален строг режим на изтърпяване; **5.** с присъда по НОХД № 206/2003 г. по описа на РС Карлово, влязла в сила на 21.04.2004 г., за

извършено в периода от 29.07.1998 г. до началото на м.август 1998 г. престъпление по чл.195 ал.1 т.4 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК му е било наложено наказание лишаване от свобода в размер на шест месеца при първоначален общ режим на изтърпяване; **6.** с присъда по НОХД № 2481/2004 г. по описа на ОС Пловдив, влязла в сила на 13.07.2005 г., Г. е бил признат за виновен за извършено в периода 24.04.2004 г. до 19.05.2004 г. престъпление по чл.199 ал.1 т.4 вр. чл.198 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б вр. чл.26 ал.1 вр. чл.2 ал.2 от НК и му е било наложено наказание лишаване от свобода в размер на пет години при първоначален строг режим на изтърпяване; **7.** с присъда по НОХД № 147/2009 г. по описа на РС Карлово, влязла в сила на 12.11.2010 г., за извършено в периода от 14.12.2008 г. до 03.01.2009 г. престъпление по чл.196 ал.1 т.2 вр. чл.195 ал.1 т.3 и т.5 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б вр. чл.26 ал.1 от НК му е било наложено наказание лишаване от свобода в размер на две години и десет месеца при първоначален строг режим на изтърпяване; **8.** с определение по НОХД № 655/2012 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 08.11.2012 г., Г. е бил признат за виновен за извършено на 05.08.2012 г. престъпление по чл.196 ал.1 т.2 вр. чл.195 ал.1 т.3, т.4 и т.5 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б от НК и му е било наложено наказание лишаване от свобода в размер на две години при първоначален строг режим на изтърпяване в затвор или затворническо общежитие от закрит тип; **9.** с присъда по НОХД № 608/2014 г. по описа на РС Карлово, влязла в сила на 27.02.2015 г., за извършено в периода от 22.09.2014 г. до 24.09.2014 г. престъпление по чл.196 ал.1 т.1 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б вр. чл.26 ал.1 от НК му е било наложено наказание лишаване от свобода в размер на две години при първоначален строг режим на изтърпяване в затвор или затворническо общежитие от закрит тип; **10.** с присъда по НОХД № 28/2015 г. по описа на РС Карлово, влязла в сила на 20.03.2015 г., за извършено в периода от 12.09.2014 г. до 21.09.2014 г. престъпление по чл.196 ал.1 т.1 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б вр. чл.26 ал.1 от НК на Г. е било наложено наказание лишаване от свобода в размер на две години и четири месеца при първоначален строг режим на изтърпяване в затвор или затворническо общежитие от закрит тип; **11.** с определение по НОХД № 182/2017 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 25.04.2017 г., лицето е било признато за виновно за извършени на 05.04.2017 г. престъпление по чл.325 ал.4 вр. ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б от НК и престъпление по чл.144 ал.3 вр. ал.1 от НК и

му е било наложено едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на шест месеца при първоначален строг режим на изтърпяване; **12.** с определение по НОХД № 745/2017 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 09.01.2018 г., Г. е бил признат за виновен за извършено на 03.12.2017 г. престъпление по чл.354А ал.3 т.1 от НК и му е било наложено наказание лишаване от свобода в размер на седем месеца при първоначален строг режим на изтърпяване; **13.** с определение по НОХД № 6/2020 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 25.02.2020 г., за извършено на 19.08.2019 г. престъпление по чл.196 ал.1 т.2 вр. чл.195 ал.1 т.4 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б вр. чл.26 ал.1 вр. чл.18 ал.1 от НК му е било наложено наказание лишаване от свобода в размер една година при първоначален строг режим на изтърпяване; **14.** с определение по НОХД № 539/2021 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 11.01.2022 г., за извършено на 10.09.2021 г. престъпление по чл.355 ал.2 вр. ал.1 от НК са му били наложени наказание лишаване от свобода в размер три месеца и наказание глоба в размер на 10000 /десет хиляди/ лева, като наказанието лишаване от свобода е било определено да се изтърпи при първоначален строг режим; и **15.** с определение по НОХД № 110/2022 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 22.03.2022 г., за извършено на 27.10.2021 г. престъпление по чл.196 ал.1 т.1 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б вр. чл.26 ал.1 от НК на Г. е било наложено наказание лишаване от свобода в размер една година и два месеца при първоначален строг режим на изтърпяване.

Отчетени са от РС Карлово и налични по делото доказателства за постановяване на осъдителен съдебен акт спрямо Г. в чужда държава – в Германия – присъда 1Ds44Js1819/18.12.2020 г., влязла в сила на 29.12.2020 г. – за извършено умишлено повреждане или унищожаване на имущество, сторено на 17.06.2019 г., с наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година с отлагане на изпълнението за срок от три години, като това осъждане не е било взето предвид при постановяване на Определението за групиране на наказанията на лицето, доколкото е съобразено, че присъдата на чуждестранния съд не е била призната по реда на чл.463 и сл. от НПК.

Обсъдени от първоинстанционния съд в обжалвания съдебен акт от 09.06.2022 г. са и всички извършени дотогава групирания на наложени на осъдения С. Г. наказания, за които е било възможно приложението на разпоредбите на чл.25 ал.1 и чл.23 ал.1 от НК – с Определение по ЧНД №

3016/2006 г. по описа на ОС Пловдив, влязло в сила на 30.12.2006 г., и с Определение по ЧНД № 145/2015 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 14.05.2015 г., като съдът не е констатирал наличие на основания за промяна на прогласената по-рано кумулируемост на наложените на лицето наказания.

Определеното по ЧНД № 145/2015 г. по описа на РС Карлово едно общо най-тежко наказание за осъдения лишаване от свобода е било изтърпяно от Г. на 01.03.2017 г. Наказанията лишаване от свобода, наложени на жалбоподателя по последващите му */след последното групиране с Определението по ЧНД № 145/2015 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 14.05.2015 г./* осъждания – по НОХД № 182/2017 г. по описа на РС Карлово, по НОХД № 745/2017 г. по описа на РС Карлово и по НОХД № 6/2020 г. по описа на РС Карлово, са били изтърпени съответно на 29.09.2017 г., на 09.08.2018 г. и на 26.08.2020 г., като престъпленията по тези дела са били извършвани след като Г. е изтърпявал ефективно всяко наложено му преди това наказание лишаване от свобода.

Наказанието лишаване от свобода в размер на три месеца, наложено на С. Г. с определение по НОХД № 539/2021 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 11.01.2022 г., за извършено на 10.09.2021 г. престъпление по чл.355 ал.2 вр. ал.1 от НК, е било изтърпяно според приложена по първоинстанционното дело справка от Затвора Пазарджик за времето от 20.01.2022 г. до 20.04.2022 г. Пак според същата справка от 20.04.2022 г. Г. е започнал да търпи наложеното му с определение по НОХД № 110/2022 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 22.03.2022 г., за извършено на 27.10.2021 г. престъпление по чл.196 ал.1 т.1 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б вр. чл.26 ал.1 от НК, наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца, като по същото дело */НОХД № 110/2022 г./* е бил зачетен и период на предварителен арест на осъдения – за времето от 08.11.2021 г. до 20.01.2022 г. – от два месеца и дванадесет дни.

При така установеното откъм фактическа страна РС Карлово е постановил в производството по реда на чл.306 ал.1 т.1 от НПК по ЧНД № 187/2022 г. своето Протоколно определение № 342/09.06.2022 г., което е и предмет на настоящото производство след обжалването му от С. Й. Г., като е обективирал правните си изводи относно определянето на общо наказание при основанията на чл.25 от НК на осъдения.

С атакуваното Определение № 342/09.06.2022 г. Районен съд Карлово, водейки се от доказателствата за времето на извършване на всяко от престъпленията, за които С. Г. е бил осъден с влязъл в сила съдебен акт, датата на влизане в сила на осъдителните актове, вида и размера на наложените на лицето наказания, е приел, че са били налице основанията на чл.25 ал.1 вр. чл.23 ал.1 от НК за групиране на наложените наказания по последните два влезли в сила осъдителни съдебни акта – а именно по НОХД № 539/2021 г. – с наложени наказания лишаване от свобода в размер три месеца и наказание глоба в размер на 10000 /десет хиляди/ лева, и по НОХД № 110/2022 г. – с наложено наказание лишаване от свобода в размер една година и два месеца, като измежду така наложените с посочените осъдителни съдебни акта наказания е определил и наложил на лицето едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца.

В съответствие с нормата на чл.57 ал.1 т.2 б.Б от ЗИНЗС е бил определен от първонстанционния съд първоначалният режим на изтърпяване на така определеното и наложено на Г. едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца да бъде строг.

От РС Карлово е прието, че са били налице основанията на чл.25 ал.2 от НК за приспадане от така определеното и наложено на С. Г. едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца времето, през което лицето е изтърпяло наказание, респ. част от наказание, попадащи в кумулативната група по тези две осъждания – по НОХД № 539/2021 г. и по НОХД № 110/2022 г., като периода от време, който съдът е конкретизирал като такъв, който се приспада, е счетен от 08.11.2021 г. до влизане на определението му в сила.

Съобразявайки вида на наложените на осъдения наказания по делата, попадащи в кумулативната група, съдът се е позовал на нормата на чл.23 а.3 от НК и към определеното и наложено на С. Г. едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца е присъединил наказанието глоба в размер на 10000 лв., което е било наложено с определението по НОХД № 539/2021 г.

Фактологията по делото е установена според въззивната инстанция при проведено от първостепенния съд обезпечено откъм доказателства съдебно производство, като доказателствената съвкупност е била анализирана

обстойно и коректно. Правните изводи, които Районният съд е обективирал в своето процесно Определение № 342/09.06.2022 г по ЧНД № 187/2022 г. се споделят изцяло от настоящия съдебен състав.

Правилен и изцяло съобразен с материалния закон е изводът, че за наказанията, наложени на осъдения С. Г. по НОХД № 539/2021 г. и по НОХД № 110/2022 г. – и двете по описа на РС Карлово, са налични основанията на 25 ал.1 вр. чл.23 ал.1 от НК за определяне и налагане на едно общо най-тежко наказание измежду тях. Г. е осъден в случая с два отделни съдебни акта за извършени по всяко от делата отделно престъпление – по НОХД № 539/2021 г. – престъпление по чл.355 ал.2 вр. ал.1 от НК, което да е сторено на 10.09.2021 г., а по НОХД № 110/2022 г. – престъпление по чл.196 ал.1 т.1 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б.А и б.Б вр. чл.26 ал.1 от НК, което да е сторено на извършено на 27.10.2021 г., като двете престъпления по двете НОХдела са извършени преди влизане в сила на който и да е от двата осъдителни акта – определението по НОХД № 539/2021 г. е влязло в сила на 11.01.2022 г., а определението по НОХД № 110/2022 г. е влязло в сила на 22.03.2022 г. По двете осъждания са наложени наказания от един и същи вид – по чл.37 ал.1 т.1а от НК – лишаване от свобода, като правилно с обжалваното Определение е бил определен и наложен размерът на по-голямото – това по НОХД № 110/2022 г., а именно една година и два месеца.

Режимът на изтърпяване на така определеното и наложено на жалбоподателя и осъдено лице С. Г. едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца – да е строг, е съобразен от първостепенния съд с повелята на чл.57 ал.1 т.2 б.Б от ЗИНЗС – *„Съдът определя първоначалния режим за изтърпяване на наказанието както следва: 2. строг режим на осъдените на лишаване от свобода: б) за умишлени престъпления, когато не са изтекли повече от 5 години от изтърпяване на предходно наложено наказание лишаване от свобода, което не е било отложено на основание чл.66 ал.1 от Наказателния кодекс,* независимо от реабилитацията;“, и е изводим от наличните по делото доказателства. Г. преди осъжданията му по делата, определящи кумулативната група, е бил последно осъждан с наложено наказание лишаване от свобода в размер на една година при ефективно изтърпяване при първоначален строг режим с определение по НОХД № 6/2020 г. по описа на РС Карлово, влязло в сила на 25.02.2020 г., и това наказание е било изтърпяно

от лицето на 26.08.2020 г.

По отношение на наказанието глоба в размер на 10000 лв., което е било наложено като кумулативно наказание наред с наказанието лишаване от свобода в размер на три месеца по НОХД № 539/2021 г., са били налични основанията за присъединяването му по см. на чл.23 ал.3 от НК, което и контролирания първостепенен съд правилно е сторил с атакуваното си определение като на основание чл.25 ал.1 вр. чл.23 ал.1 от НК го е присъединила изцяло към определеното и наложено едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца.

Въззивния съдебен състав напълно споделя като правилно и законосъобразно процесното определение на РС Карлово № 342/09.06.2022 по ЧНД № 187/2022 г. и в частта относно приспадането на основание чл.25 ал.2 от НК на изтърпяната част от осъдения Г. на наказанието лишаване от свобода от определеното и наложено едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца – считано от 08.11.2021 г. до влизане в сила на обжалваното определение. Както се посочи и по-горе по делото са налични доказателства за конкретни времеви периоди, през които С. Г. се е намирал в пенитенциарно заведение - било то като задържан по реда на ЗМВР и НПК, било то като изтърпяващ вече наложено му с влязъл в сила осъдителен съдебен акт наказание лишаване от свобода, по делата, за които е определено групирането на наказанията – по НОХД № 539/2021 г. и по НОХД № 110/2022 г. Наказанието лишаване от свобода в размер на три месеца, наложено с определението по НОХД № 539/2021 г., е било изтърпяно в Затвора Пазарджик за времето от 20.01.2022 г. до 20.04.2022 г., като от 20.04.2022 г. Г. е започнал да търпи наложеното му с определението по НОХД № 110/2022 г. наказание лишаване от свобода в размер на една година и два месеца, по което пък дело е бил зачетен и период на предварителен арест на осъдения – за времето от 08.11.2021 г. до 20.01.2022 г. – от два месеца и дванадесет дни.

Като неоснователно, ненамиращо опора в доказателствата по делото, се преценя от Окръжния съд искането на осъденото лице, обективизирано в жалбата му против Определение № 342/09.06.2022 по ЧНД № 187/2022 г. по описа на РС Карлово, и поддържано в съдебното заседание пред въззивната инстанция за приемане на неправилност и незаконосъобразност на

атакуваното определение в частта му за приспадане на основание чл.25 ал.2 от НК на изтърпяната част от наказанието лишаване от свобода, поради това, че не бил приспаднал от определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода период от време, през който Г. да е бил и с мярка за неотклонение „задържане под стража“ – по НОХД № 110/2022 г., и изтърпяващ наказание лишаване от свобода – по НОХД № 539/2021 г.

С. Г. е бил задържан по НОХД № 110/2022 г. по описа на РС Карлово на 08.11.2021 г. – най-напред по реда на ЗМВР, а след изтичането на това първоначално задържане и по реда на НПК – когато е бил и с наложена му мярка за неотклонение „задържане под стража“, като е бил приведен като задържан в място за лишаване от свобода. Наказателното производство по НОХД № 110/2022 г. е приключило с влязъл в сила осъдителен за Г. акт – определение, влязло в сила на 22.03.2022 г. Докато е било все още неприключило това наказателно производство, по което лицето е било задържано под стража и се е намирало в място за лишаване от свобода, е влязъл в сила осъдителен съдебен акт по друго дело – по НОХД № 539/2021 г. – с определение влязло в сила на 11.01.2022 г., като наложеното му по това дело наказание лишаване от свобода */в размер на три месеца при първоначален строг режим/* е било приведено за изтърпяване с начало 20.01.2022 г. и край на изтърпяване в Затвора Пазарджик 20.04.2022 г. Предварителният арест на същото лице Г. по НОХД № 110/2022 г. е бил зачетен от администрацията на Затвора Пазарджик считано от първоначалното задържане по ЗМВР 08.11.2021 г. и след това като задържан под стража по реда на НПК до привеждане в изпълнение на вече влезлия в сила осъдителен съдебен акт по НОХД № 539/2021 г. – до 20.01.2022 г. Няма законова пречка едно лице да има едновременно процесуално качество на подсъдим по дело с наложена по същото дело мярка за неотклонение „задържане под стража“ и в същото време да е и осъден и търпящ наказание лишаване от свобода по друго дело. Привеждането за изпълнение на осъдителен съдебен акт по дело с наложено наказание лишаване от свобода при ефективно изпълнение не налага изрично прогласяване към този момент на отмяна на мярка за неотклонение „задържане под стража“, действаща спрямо същото лице по друго наказателно производство. Обжалваното процесно определение на РС Карлово и в тази му обжалвана част – относно приложението на чл.25 ал.2 от НК, намира своята опора в наличните по

делото доказателства и е съобразено с изискванията на закона.

Въззивната инстанция не констатира в хода на производството да са допуснати съществени отстраними нарушения на процесуалните правила, даващи основание за отмяна на обжалваното определение и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд.

По горните съображения въззивният съдебен състав прие Протоколно определение № 342/09.06.2022 г. по ЧНД № 187/2022 г. по описа на Районен съд Карлово, II н. с., за правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Ето защо и на основание чл.334 т.6 вр. чл.338 от НПК Окръжен съд
Пловдив

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Протоколно определение № 342/09.06.2022 г. по ЧНД № 187/2022 г. по описа на Районен съд Карлово, II н. с.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____